

II

(Informacje)

WSPÓLNE DEKLARACJE

KOMISJA

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE STOSUNKÓW I WSPÓŁPRACY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ I NOWĄ ZELANDIĄ

(2008/C 32/01)

Unia Europejska i Nowa Zelandia („Strony”),

- kierując się bliskimi związkami historycznymi, politycznymi, gospodarczymi i kulturalnymi,
- zachęczone wspólnym zaangażowaniem na rzecz praw człowieka, podstawowych wolności, swobód obywatelskich i demokracji,
- uznając silne istniejące już powiązania,
- zaangażowane w rozwiązywanie konfliktów międzynarodowych celem utrzymania lub przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa,
- pragnąc rozszerzyć konsultacje w zakresie dwustronnych i międzynarodowych kwestii wzajemnego zainteresowania oraz poszerzyć praktyczną współpracę w obszarach wspólnego zainteresowania,
- uwzględniając wspólne zaangażowanie na rzecz zasad wolnego i otwartego rynku, wzmocnienia systemu wielostronnej wymiany handlowej zgodnie z celami i zasadami WTO oraz rozwoju zdrowej i prosperującej gospodarki światowej,
- uwzględniając „Wspólną deklarację w sprawie stosunków między Nową Zelandią i Unią Europejską” z 1999 r. oraz dokument „Nowa Zelandia i Unia Europejska: priorytety przyszłej współpracy” z 2004 r.,
- uwzględniając wspieranie przez Strony ochrony i promocji różnorodności ekspresji kulturalnej,
- przywołując istniejące umowy między Stronami,

podjęły decyzję o konsolidacji, poszerzeniu i pogłębieniu ogólnych ram stosunków między nimi mając na celu dalsze rozszerzenie istniejącej współpracy w przyszłości.

WSPÓLNE CELE

Strony potwierdzają swój zamiar dalszego wzmocnienia partnerstwa, w szczególności poprzez współdziałanie na rzecz:

- wspierania demokracji, rządów prawa oraz poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w ramach swoich społeczeństw oraz w skali międzynarodowej,
- utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, w tym poprzez operacje pokojowe,
- wspierania roli Narodów Zjednoczonych i skuteczności tej organizacji,
- wspierania międzynarodowych wysiłków w zakresie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia, rozbrojenia i kontroli zbrojeń oraz walki z terroryzmem,
- współpracy w zakresie rozwoju i promowania dobrych rządów, w szczególności w odniesieniu do państw południowego Pacyfiku,
- promowania zasad wolnego rynku w zakresie wymiany handlowej w odniesieniu do towarów, usług i inwestycji; odrzucenia protekcjonizmu oraz dążenia do rozszerzenia i dalszego wzmocnienia systemu wielostronnej wymiany handlowej w ramach WTO,
- promowania zrównoważonego rozwoju i ochrony globalnego środowiska naturalnego, uwzględniając w szczególności potrzebę przeciwdziałania zmianom klimatu,
- wspierania innowacji, zwiększonej wydajności i konkurencyjności,
- krzewienia wiedzy o sobie nawzajem i zrozumienia między swoimi narodami i kulturami.

Istniejąca podstawa współpracy

1. Strony określiły priorytetowe obszary współpracy we „Wspólnej deklaracji w sprawie stosunków między Nową Zelandią i Unią Europejską” z 1999 r. W 2004 r. wydano wspólne oświadczenie „Nowa Zelandia i Unia Europejska: priorytety przyszłej współpracy”, zwany również Planem działań Unia Europejska-Nowa Zelandia.

2. Plan działań obejmował program konsultacji i współpracy w szeregu dziedzin, który jest skutecznie realizowany. Konsultacje na szczeblu ministrów i wyższych urzędników stwarzały regularną sposobność wymiany poglądów, przedyskutowania problemów i poszukiwania możliwości poszerzonej współpracy. Zawarta między Stronami Umowa w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności (MRA) oraz Umowa między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi zostały podpisane, odpowiednio, w czerwcu 1998 r. i w grudniu 1996 r., a weszły w życie, odpowiednio, w 1999 r. i w 2003 r. Do dziedzin, w których ma miejsce wieloletnia współpraca należą nauka i technologia, edukacja, współpraca na rzecz rozwoju oraz prawa człowieka.
3. Niniejsza nowa deklaracja opiera się na wspomnianej wspólnej deklaracji i merytorycznych osiągnięciach uzyskanych w ramach planu działań. Obejmuje ona dalsze, szczegółowe i praktyczne propozycje współpracy i wzmacniania ram wzajemnych stosunków.
4. Strony postanawiają, że będą promować i umacniać wzajemne stosunki w następujących obszarach.

Kontakty na wysokim szczeblu

5. We współczesnym, coraz bardziej zmiennym i złożonym otoczeniu międzynarodowym nie wolno niedoceniać wartości dialogu i wymiany informacji. Obie strony z zadowoleniem przyjmują istniejące dwustronne konsultacje ministerialne („trojka”), które odbywają się dwa razy w roku. Ponadto utrzymywane są również regularne kontakty między przewodniczącym Komisji, wysokim przedstawicielem Unii Europejskiej oraz premierem Nowej Zelandii. Strony odnotowują również regularny dialog między parlamentem Nowej Zelandii oraz Parlamentem Europejskim.
6. Obie Strony oczekują, że wymiana ta będzie kontynuowana z odpowiednią regularnością. Możliwości dalszego dialogu będą badane w drodze wizyt dwustronnych na szczeblu ministerstw i komisarzy oraz w czasie międzynarodowych spotkań. Uzupełnieniem będzie regularna wymiana informacji poprzez misje dyplomatyczne oraz na innych forach.

Bezpieczeństwo globalne i regionalne, walka z terroryzmem i prawa człowieka

7. Wspierania globalnego pokoju i bezpieczeństwa poprzez wielostronną współpracę i poszanowanie prawa międzynarodowego jest wspólnym celem obu Stron. Wspólnie popieramy centralną rolę Narodów Zjednoczonych i działania innych wielonarodowych instytucji i systemów. Wzajemnie doceniamy starania drugiej strony w ramach mediacji w trudnych sytuacjach międzynarodowych i regionalnych, a w rozwiązywaniu konfliktów przyznajemy pierwszeństwo środkom pokojowym.
8. Strony przeanalizują możliwości bliższego dialogu i ściślej- szej współpracy między nimi w zakresie walki z terroryzmem. Obie Strony zobowiązały się do ratyfikacji i wdrażania konwencji i protokołów NZ w sprawie walki z terro-

ryzmem, jak również do wdrażania wszelkich stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym rezolucji nr 1373 (2001) oraz strategii Narodów Zjednoczonych na rzecz walki z terroryzmem. Strony są gotowe pomagać państwom trzecim w realizacji ich międzynarodowych zobowiązań w zakresie walki z terroryzmem. Skuteczne środki służące walce z terroryzmem oraz ochronie praw człowieka uzupełniają się i stanowią wzajemnie się wzmacniające cele. Jesteśmy zobowiązani do ograniczenia zagrożeń związanych z terroryzmem i reagowania na warunki, które mogą sprzyjać jego rozprzestrzenianiu. Popieramy inicjatywy przyczyniające się do większej tolerancji i większego zrozumienia, w tym dialogu między kulturami, wyznaniem i cywilizacjami.

9. Aby osiągnąć pełną skuteczność swoich działań, Strony podjęły konkretne działania i ściśle współpracowały w terenie, na przykład w ramach zakończonego niedawno udziału Nowej Zelandii w dowodzonych przez Unię Europejską siłach stabilizacyjnych w Bośni i Hercegowinie oraz w ramach udziału Nowej Zelandii w misji EUPOL w Afganistanie. Obie Strony zamierzają kontynuować ściśłą, praktyczną współpracę w podobnych działaniach związanych z zarządzaniem kryzysowym oraz stabilizacją sytuacji pokonfliktowej.
10. Poszanowanie praw człowieka oraz prawa mają zasadnicze znaczenie dla wspierania pokoju i bezpieczeństwa. Obie Strony są zdeterminowane, aby współdziałać na rzecz ochrony i promowania międzynarodowych praw człowieka, odzwierciedlonych w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, jak również w głównych konwencjach w sprawie praw człowieka i w protokołach do nich. Strony w dalszym ciągu będą prowadziły roczne konsultacje w formie „trojki”, dotyczące międzynarodowych problemów związanych z prawami człowieka i będą ściśle współpracować na międzynarodowych forach praw człowieka, w tym w ramach Rady Praw Człowieka.
11. Obie Strony są zainteresowane wspieraniem demokracji, przejrzystego zarządzania oraz rządów prawa, co w zasadniczy sposób przyczynia się do pokoju i bezpieczeństwa. Tam gdzie to możliwe, Strony będą współdziałać w celu realizacji tego wspólnego interesu.
12. Stabilność i dobrobyt regionu Azji i Pacyfiku stanowią priorytet dla obu Stron i dlatego są bardzo ważnym tematem dialogu w zakresie zagadnień politycznych i spraw bezpieczeństwa. Podzielamy obawy, że niektóre państwa regionu Pacyfiku stają wobec szczególnych wyzwań w tych dziedzinach i zamierzamy wspólnie pracować, aby rozwiązać te problemy.
13. Strony cenią sobie dobrą współpracę jako zgodni partnerzy w ramach Regionalnego Forum ASEAN oraz będą w dalszym ciągu podejmować wspólne starania celem dalszego umocnienia Forum Regionalnego ASEAN jako regionalnego forum dialogu i współpracy w regionie Azji i Pacyfiku, poprzez między innymi rozwój dyplomacji zapobiegawczej. Strony będą kontynuowały wymianę poprzez kanały dyplomatyczne w zakresie prowadzonej przez nie współpracy z państwami regionu, w tym z ASEAN.

14. Strony z zadowoleniem przyjmują systematyczny dialog na szczeblu ministrów i urzędników w zakresie wspomnianych kwestii i będą prowadziły nieformalne konsultacje urzędników wyższego szczebla z odpowiednimi ekspertami unijnymi dotyczące wspólnej polityki sprawa zagranicznych i bezpieczeństwa.

Przeptyw osób

15. Włączenie Układu z Schengen do prawa wspólnotowego może potencjalnie doprowadzić do zniesienia porozumień o ruchu bezwizowym, które Nowa Zelandia zawarła ze wszystkimi obecnymi państwami członkowskimi UE i które umożliwiają obywatelom Nowej Zelandii przebywanie we wszystkich państwach członkowskich do trzech miesięcy bez konieczności posiadania wizy. Unia Europejska dostrzega trudności, jakie to mogłoby spowodować dla podróżujących obywateli Nowej Zelandii. Komisja potwierdza, że umowy dwustronne między Nową Zelandią a państwami członkowskimi obowiązują i pozostaną w mocy do czasu podjęcia nowych konkretnych środków i ich wejścia w życie celem zastąpienia istniejących przepisów. Komisja w pełni skonsultuje z Nową Zelandią wszelkie zmiany, które mogą mieć konsekwencje dla tych umów, dążąc do osiągnięcia rozwiązania w oparciu o zasadę wzajemności.

16. Dla wzajemnego zrozumienia ważne są również wzajemne porozumienia umożliwiające młodym ludziom przebywanie w innych krajach przez okres do jednego roku, z możliwością podjęcia pracy lub studiów, które to opcje znane są również jako programy pracy wakacyjnej. Nowa Zelandia posiada obecnie takie porozumienia z trzynastoma państwami członkowskimi Unii Europejskiej i aktywnie działa, aby zawrzeć kilka kolejnych porozumień z uwzględnieniem prawodawstwa i specyfiki poszczególnych państw.

Współpraca na rzecz rozwoju

17. Strony zgadzają się, że rozwój i bezpieczeństwo są wzajemnie powiązane i że eliminacja ubóstwa ma z tego względu decydujące znaczenie dla ograniczenia zagrożeń globalnych i regionalnych. W takim ujęciu programy pomocy na rzecz rozwoju prowadzone przez obie Strony przyczyniają się do osiągnięcia Milenijnych Celów Rozwoju (MCR) i tym samym do większej stabilizacji, pokoju i dobrobytu na świecie.

18. Strony podkreślają, że demokracja, prawa człowieka, dobre rządy oraz rządy prawa mają podstawowe znaczenie dla osiągnięcia zrównoważonego rozwoju i wzywają wszystkich darczyńców do wspierania wysokich standardów w administracji publicznej państw odbiorców pomocy. Obie Strony uznają znaczenie współpracy między darczyńcami pomocy na rzecz rozwoju w ramach projektowania i wdrażania programów rozwoju.

19. Rozwiązywanie problemów związanych z wyzwaniem rozwojowymi w regionie Pacyfiku pozostaje priorytetem dialogu Nowej Zelandii i Unii Europejskiej w tej dziedzinie. Obie Strony uznają również potrzebę zajęcia się sprawami

wyspiarskich państw na Pacyfiku, jeżeli te staną wobec wyjątkowych wyzwań, oraz potrzebę osiągnięcia, wspólnymi staraniami państw darczyńców i państw odbiorców pomocy większej stabilności i rozwoju, zgodnie z celami regionalnego Planu na rzecz Pacyfiku. Dlatego też Strony z zadowoleniem przyjęły w połowie 2006 r. uruchomienie nowej strategii Unii Europejskiej na rzecz Pacyfiku i oświadczenie dotyczące trwałego wsparcia finansowego ze strony Unii Europejskiej na rzecz zrównoważonego rozwoju w regionie Pacyfiku. Obie Strony z zadowoleniem przyjmują zwiększoną częstotliwość konsultacji w zakresie współpracy na rzecz rozwoju, które mają miejsce od 2004 r., między innymi poprzez wizyty wysokiej rangi przedstawicieli Unii Europejskiej w tym regionie oraz współpracę w zakresie wybranych projektów w regionie Pacyfiku. Ponadto Nowa Zelandia z zadowoleniem przyjmuje deklarowany przez Unię Europejską zamiar rozszerzenia dialogu politycznego z państwami Forum Wysp Pacyfiku.

20. Strony postanawiają zatem, aby utrzymać regularny dialog dwustronny dotyczący kwestii rozwoju i wymiany handlowej oraz aby rozszerzyć wymianę poglądów celem uwzględnienia poszerzonego zakresu spraw mających znaczenie dla stabilności regionu, w tym trwałości środowiska naturalnego oraz radzenia sobie z zagrożeniami dla bezpieczeństwa regionalnego wywołanymi przez niestabilność polityczną, przestępczość lub terroryzm.

21. Mając na uwadze wzajemną gotowość do współpracy na rzecz rozwoju, Strony planują regularne i szeroko zakrojone dyskusje oraz dalszą wymianę informacji na temat spraw regionu Pacyfiku. Okresowe konsultacje w Wellington i Brukseli, jak również w terenie, będą się skupiały na zagwarantowaniu, aby obie Strony realizowały swoje zobowiązania wynikające z deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy. Strony zamierzają poszukiwać sposobności jak największej harmonizacji działań darczyńców oraz promować komplementarność i odpowiedni podział pracy; działać w ramach podejścia sektorowego; oraz dostosować się, w ramach wymiany, do priorytetów, systemów i procesów państw Pacyfiku. Obie Strony będą również dążyć do rozpoznania kolejnych obszarów strategicznej i praktycznej współpracy na rzecz ograniczenia ubóstwa w regionie Pacyfiku.

Współpraca handlowa i gospodarcza

22. Handlowe i gospodarcze powiązania między Stronami mają podstawowe znaczenie dla dobrych stosunków ogólnych. Unia Europejska jest obecnie drugim co do wielkości partnerem handlowym Nowej Zelandii; Nowa Zelandia zajmuje 50. miejsce wśród państw Unii Europejskiej w handlu zagranicznym. Handel dwustronny rozwija się, a przepływy towarów i usług są realizowane w oparciu o ważne umowy dwustronne, w tym Umowę między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności oraz Umowę między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią w sprawie środków sanitarnych stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi.

23. Strony będą prowadzić bieżący przegląd możliwości wynegocjowania szerszego zakresu stosunków handlowych i gospodarczych w przyszłości. W ramach rozwoju naszych związków handlowych i gospodarczych, Strony będą również w dalszym ciągu poszukiwać obszarów polityki gospodarczej, w których dzięki wspólnym interesom i priorytetom obie Strony mogą odnosić korzyści z wymiany poglądów i rozpoznania dziedzin praktycznej współpracy. Działania takie mogą obejmować wspieranie inwestycji, ewentualną poprawę dwustronnego otoczenia inwestycyjnego i zmiany w nastawieniu do polityki regulacji i konkurencji.
24. Obie Strony będą nadal pogłębiać współpracę i poszukiwać możliwości tworzenia ułatwień w handlu poprzez zawieranie nowych umów, w przypadku gdy mogą one zwiększyć wartość istniejących porozumień. Jedną z dziedzin, dla której proponuje się zintensyfikowanie współpracy, jest sektor wina; w tym przypadku Strony zbadają ponownie korzyści z ponownego otwarcia negocjacji dotyczących dwustronnej umowy w sprawie wina i określą właściwy moment. Obie Strony przeanalizują również korzyści płynące z zawarcia umowy o współpracy celnej.
25. Zgodnie z wysiłkami mającymi na celu zwiększenie wymiany handlowej, Strony będą w dalszym ciągu prowadziły negocjacje dotyczące zmian istniejącej umowy między Stronami w sprawie wzajemnego uznawania w odniesieniu do oceny zgodności, tak aby poprawić jej efektywność i skuteczność. Ponadto Strony będą analizowały wykonalność i potencjalne korzyści związane z poszerzeniem współpracy w zakresie przepisów technicznych, norm i oceny zgodności. Dodatkowo obie Strony powinny poszukiwać innych możliwości polepszenia koordynacji działań regulacyjnych między sobą w kontekście globalnych zmian regulacyjnych, mając na uwadze ograniczenie kosztów transakcji przedsiębiorstw i dalsze ułatwienia w handlu.
26. Strony podkreślają znaczenie utrzymania integralności stosunków handlowych, w zgodzie z zasadami wielostronnymi, i konstruktywnego rozwiązywania wszelkich problemów dwustronnych. W tym kontekście coroczne rozmowy na temat handlu produktami rolnymi są ważnym narzędziem zagwarantowania, aby wymiana poglądów na temat kluczowych kwestii dwustronnych i globalnych odnoszących się do handlu produktami rolnymi prowadzona była na wysokim szczeblu. Istnieje jednak wiele problemów wspólnego zainteresowania — na przykład usługi, towary inne niż produkty rolne i wzmacnianie zasad wielostronnych — które nie są należycie uwzględnione w ramach tego forum. Od 2007 r. kwestie te będą poruszane podczas corocznych rozmów handlowych, które odbywać się będą, w miarę możliwości, na zmianę w Brukseli i Wellington.
27. Strony uznają znaczenie dynamiki sektora prywatnego w rozwijaniu i rozszerzaniu rynków i w tym celu będą nadal wspierały tworzenie i rozszerzanie stosunków gospodarczych. Obie Strony z zadowoleniem przyjmują utworzenie Nowozelandzko-Europejskiej Rady Biznesu (NZEBC), powstałej w celu promowania dobrych stosunków gospodarczych pomiędzy Europą i Nową Zelandią. Strony będą próbowały ułatwić najważniejszym przedsiębiorcom z Nowej Zelandii regularne wizyty w Europie, a przedsiębiorcom z Europy w Nowej Zelandii.
28. Strony będą nadal ściśle współdziałać w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), aby jeszcze bardziej wzmocnić system wielostronnej wymiany handlowej poprzez osiągnięcie ambitnych i zrównoważonych celów globalnych uzgodnionych w ramach agendy rozwoju z Doha. W pewnych dziedzinach ich priorytety i stanowiska mogą się różnić, ale obie Strony będą wykazywać konstruktywne podejście.

Nauka, technologia i innowacje

29. Rozwój silnych relacji naukowo-technologicznych z Unią Europejską ma dla Nowej Zelandii wielkie znaczenie ze względu na ilość zasobów przeznaczanych na badania naukowe w Europie oraz priorytetowe traktowanie przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie, jak również Nową Zelandię, rozwoju konkurencyjnej gospodarki, w której nauka i edukacja stanowią główną siłę napędową wzrostu. Wieloletnie doświadczenia badawcze Nowej Zelandii w wybranych dziedzinach mogą również wzbogacić działania podejmowane na obszarze Unii Europejskiej.
30. Kroki podejmowane w ostatnich latach w celu pogłębiania współpracy obejmują powołanie Radcy ds. Nauki przy Misji Nowej Zelandii w Brukseli w celu współpracy z Komisją i państwami członkowskimi przy wzmacnianiu kontaktów naukowych; stworzenie wspólnie finansowanej platformy promocyjnej (FRENZ) w celu zagwarantowania, że informacje na temat możliwości współpracy naukowej są rozpowszechniane w Nowej Zelandii; oraz rozszerzony program wizyt oficjalnych będących częścią działań wymiany informacji na temat możliwości współpracy.
31. Wobec coraz szerszego zakresu współpracy, obie Strony podjęły decyzję o zaangażowaniu się w opracowanie umowy o współpracy w dziedzinie nauki i technologii, będącej sposobem umacniania współpracy zapoczątkowanej w ramach Umowy pomiędzy Komisją Europejską a Nową Zelandią o współpracy w dziedzinie nauki i technologii z 1991 r., i rozpoczynają właśnie rozmowy przygotowawcze na ten temat. Obie Strony przewidują, że organizowane regularnie spotkania Wspólnego Komitetu ds. Nauki i Technologii przyniosą znaczne korzyści i będą się starały organizować takie spotkania co rok lub dwa lata, w zależności od potrzeb, na zmianę w Brukseli i Wellington.
32. Obie Strony zdecydowały się na kontynuację współpracy, tak aby zmaksymalizować możliwości udziału drugiej Strony w swoich działaniach naukowych. Strony uznają, że współpraca w ramach szóstego programu ramowego dotyczącego działalności w zakresie badań naukowych i rozwoju (FP6) znacząco się zwiększyła i może być dalej wzmacniana w ramach siódmego programu ramowego dotyczącego działalności w zakresie badań naukowych i rozwoju (FP7), który właśnie został uruchomiony na siedmioletni okres od 2007 r. do 2013 r.

33. Obie Strony będą rozwijały inicjatywy wspomagające mobilność naukowców między Stronami i kontynuowały swoje bieżące wysiłki w celu określenia obszarów i tematów wspólnego zainteresowania, w ramach których można wspierać dodatkową współpracę. Strony zdecydowały się również zapewnić wsparcie dla platformy FRENZ lub jej odpowiednika.

Edukacja i wymiany zawodowe

34. Strony z zadowoleniem przyjmują rozwój kontaktów pomiędzy nowozelandzkimi i europejskimi instytucjami edukacyjnymi obserwowany od 2004 r. Obie Strony będą w dalszym ciągu prowadzić konsultacje w sprawach polityki edukacyjnej na szczeblu wyższych urzędników i wspierać kontakty pomiędzy ekspertami ds. edukacji w obszarach wspólnego zainteresowania. W związku z tym obie Strony wysoko oceniają obecność nowozelandzkiego radcy ds. edukacji w Brukseli od lutego 2006 r.

35. Strony będą wspierać właściwe podmioty zajmujące się zapewnianiem jakości w celu omawiania i promowania dostosowania pomiędzy nowozelandzkimi procesami zapewnienia jakości i strukturą edukacji a procesem bolońskim i europejską strukturą kwalifikacji. Strony wyrażają zadowolenie, że wniosek Nowej Zelandii o przystąpienie do Konwencji lizbońskiej w sprawie uznawania kwalifikacji został jednogłośnie zatwierdzony w dniu 19 czerwca 2007 r.

36. Większy udział Nowej Zelandii w finansowanych przez UE programach dla studentów i stypendiach akademickich, jak również współpraca z instytucjami Nowej Zelandii w rozwijaniu i utrzymywaniu aktywnego partnerstwa z czasem przyczynią się do zwiększonej mobilności. W tym kontekście Strony z zadowoleniem przyjmują udany początek współpracy w zakresie szkolnictwa wyższego: umożliwienie studentom zdobywania tytułów magisterskich jednocześnie na uniwersytetach w Nowej Zelandii i w Unii Europejskiej. Decyzje dotyczące kolejnych projektów pilotażowych zostaną podjęte po ocenie pierwszego projektu. Strony zbadają możliwość finansowania kolejnych projektów pilotażowych i rozpoczęcia systematycznego dialogu skupiającego się na danym obszarze polityki, a dotyczącego kwestii wspólnego zainteresowania.

Strony będą przywiązywać szczególną uwagę do wymiany nauczycieli pomiędzy instytucjami szkoleniowymi i przygotowującymi do zawodu.

37. Wymiany pracowników i studentów pod auspicjami Sieci Centrów Unii Europejskiej (EUCN) są istotną częścią relacji akademickich pomiędzy Nową Zelandią i Europą. Obie Strony uznają i wspierają wkład, jaki sieć ta miała, przy wsparciu Komisji, w promowanie zainteresowania i wiedzy na temat Unii Europejskiej w Nowej Zelandii. Obie Strony będą poszukiwały innych możliwości promowania mobilność studentów i pracowników akademickich oraz pogłębiania związków pomiędzy europejskimi instytucjami i ich nowozelandzkimi odpowiednikami.

Środowisko naturalne i zmiany klimatu

38. Ze względu na wspólne interesy, Strony będą dążyć do zintensyfikowania wymiany i będą poszukiwać możliwości

poszerzonej współpracy w zakresie spraw wspólnego zainteresowania, na przykład w zakresie zrównoważonych i odnawialnych źródeł energii, przeciwdziałania zmianom klimatu, gospodarki odpadami i substancjami chemicznymi, ochrony różnorodności biologicznej i przyrody, spraw wodnych i morskich.

39. Podejście globalne jest najskuteczniejszym sposobem rozwiązywania głównych problemów ekologicznych, takich jak zmiany klimatu czy dążenie do dekarbonizacji energii, przy jednoczesnym utrzymaniu bezpieczeństwa energetycznego. Rozmowy i wizyty tematyczne doprowadziły do większego zrozumienia wspólnych celów i poznania wartości pogłębionej współpracy. Strony podzielają pogląd, że należy starannie przeanalizować dokładny charakter problemów ekologicznych i najbardziej odpowiednie środki naprawcze, uwzględniając okoliczności krajowe, oraz że pożądane jest przyjęcie wspólnych stanowisk już na wczesnym etapie, co Strony będą wspierać.

40. Zgodnie z opinią Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC), do połowy XXI wieku globalne emisje gazów cieplarnianych muszą zostać ograniczone do bardzo niskiego poziomu, dużo poniżej połowy poziomu z 2000 r., w celu powstrzymania wzrostu ich stężenia na jak najniższym poziomie, wyznaczonym szacunkowo w scenariuszach IPCC. Im zostanie osiągnięty niższy poziom stabilizacji stężenia, tym mniejsze szkody wystąpią w konsekwencji. Strony mają wspólne ambicje dotyczące zdecydowanego i wczesnego działania w skali globalnej celem przeciwdziałania zmianom klimatu oraz celem opracowywania i wdrażania praktycznych i oszczędnych mechanizmów temu służących, przy uwzględnieniu zróżnicowanych warunków i możliwości poszczególnych krajów. Obie Strony dostrzegają również potrzebę szerszego uczestnictwa w działaniach międzynarodowych, tak aby objęte nimi zostały wszystkie podmioty, które emitują najwięcej gazów cieplarnianych.

41. Strony zgodnie uważają ponadto, że w czasie międzynarodowej konferencji klimatycznej NZ organizowanej pod koniec 2007 r. należy rozpocząć negocjacje w sprawie całościowych ram obejmujących okres po roku 2012, opartych na najlepszych elementach obecnych porozumień międzynarodowych, w tym na Protokole z Kioto, zapewniając sprawiedliwe i elastyczne ramy jak najszerzego w nich udziału. Obie Strony podzielają pogląd, że mechanizmy rynkowe, na przykład handel uprawnieniami do emisji, oferują efektywne ekonomicznie sposoby ograniczania emisji oraz że takie mechanizmy powinny pozostać podstawowym elementem ram obejmujących okres po 2012 r.

42. Jeżeli chodzi o zmiany klimatu, Strony będą wzmacniać współpracę, poprzez między innymi wspólne stanowiska w odniesieniu do wykorzystania instrumentów rynkowych, na przykład handlu uprawnieniami do emisji, zwiększanie efektywności energetycznej i wykorzystanie odnawialnych źródeł energii; jak również w odniesieniu do rozwiązywania problemów emisji gazów cieplarnianych w kluczowych sektorach, w tym sektorach transportu, rolnictwa i leśnictwa.

Rybacktwo

43. Zrównoważona gospodarka rybackiem skali globalnej jest przedmiotem zainteresowania obu Stron. Obie Strony z zadowoleniem przyjmują prowadzony od 2004 r. systematyczny dialog na temat spraw związanych z rybackiem. Kolejne spotkania w ramach tego dialogu będą organizowane w sposób elastyczny, mając na celu dokładne konsultacje w terminach odpowiadającym obu Stronom, a będą dotyczyć dwustronnych, wielostronnych i regionalnych spraw związanych z rybackiem.

Transport

44. Usługi lotnicze zapewniają niezbędne połączenie w umacniających się relacjach między Stronami. Strony z zadowoleniem przyjęły podpisanie umowy horyzontalnej w czerwcu 2006 r., która odnosiła się przede wszystkim do ograniczeń narodowościowych w dwustronnych umowach o usługach lotniczych między Nową Zelandią a państwami członkowskimi. Obie Strony dołożą wszelkich starań, aby rozpocząć negocjacje w sprawie całościowej umowy o usługach lotniczych, mając na celu zakończenie negocjacji w 2008 r., co odzwierciedla podobne poglądy obu stron na temat stosowanych zasad.

Więzi międzyludzkie i działania o szerokim zasięgu

45. Media odgrywają coraz bardziej znaczącą rolę w przekazywaniu informacji, mając wpływ na postrzeganie innych państw przez społeczeństwa. Strony zwracają uwagę na Europejską nagrodę dziennikarską, mającą krzewić wiedzę o Unii Europejskiej w Nowej Zelandii, poprzez umożliwienie dziennikarzowi pracującemu w Nowej Zelandii odbycia dwutygodniowej wizyty w Europie celem zbadania wybranego przez siebie tematu, który będzie interesujący dla odbiorców nowozelandzkich. Aby wspierać rozpowszechnianie wiedzy w odpowiednich środkach przekazu, Strony będą współpracowały z organizacjami mediów celem krzewienia wiedzy o stosunkach dwustronnych, poprzez między innymi wspieranie wymian pomiędzy organizacjami mediów, szczególnie z udziałem dziennikarzy.
46. Komisja będzie zachęcała szkoły dla dziennikarzy oraz wydziały szkoleniowe różnych głównych organizacji mediów w Nowej Zelandii do wprowadzania modułów szkoleniowych obejmujących opisywanie współczesnej Europy.

47. Przyjmując, że lepsze zrozumienie funkcjonowania Unii Europejskiej poprawi stosunki dwustronne, Komisja będzie współpracować z Nową Zelandią celem wspierania okolicznościowych, krótkoterminowych staży urzędników nowozelandzkich w Komisji, które będą finansowane przez Nową Zelandię i organizowane w zależności od dostępności odpowiednich stanowisk. Nowa Zelandia potwierdza, że przyjmowałaby urzędników Komisji na podobnych zasadach.

48. Strony potwierdzają znaczenie sieci EUCN dla stosunków między Unią Europejską a Nową Zelandią, jak również finansowania tej sieci przez Komisję, oraz potwierdzają swoje zaangażowanie na rzecz trwałego wsparcia tego działania.

49. Strony zachęcają również sieć EUCN, aby w dalszym ciągu przyczyniała się do corocznego organizowania krótkoterminowych staży absolwentów w Parlamencie Europejskim. Staże takie są bardzo pożyteczne dla obu Stron; przynoszą korzyści stażystom, którzy zdobywają doświadczenie w Parlamencie Europejskim; oraz budują partnerskie relacje między studentami oraz członkami Przedstawicielstwa Parlamentu Europejskiego w Australii/Nowej Zelandii.

50. Regularne wymiany pomiędzy Parlamentem Europejskim i Parlamentem Nowej Zelandii stanowią ważny wymiar całościowych stosunków między nowozelandzkimi i europejskimi instytucjami oraz przyczyniają się do poszerzenia wiedzy o stosunkach między Stronami. Misja Nowej Zelandii przy Unii Europejskiej w Brukseli oraz Przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Wellington będą utrzymywać bliskie kontakty z odpowiednimi parlamentami, przekazując informacje o zmianach we wzajemnych stosunkach oraz określając możliwości zintensyfikowania kontaktów i zwiększania wzajemnego zrozumienia.

Przegląd działań

51. Strony będą regularnie monitorować postępy we wdrażaniu działań określonych w niniejszej wspólnej deklaracji. W 2012 r. obie Strony ponownie przeprowadzą całościowy przegląd praktycznych kroków służących prowadzeniu bliskich konsultacji i intensyfikowaniu współpracy między Stronami.